

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **TV CZ s.r.o.**, se sídlem Palackého 70, Dobřichovice, zast. Mgr. Davidem Novákem, advokátem se sídlem Vyšehradská 320/49, Praha 2, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2015, sp. zn./Ident.: 2014/807/RUD/TV, č. j. RRTV/414/2015-RUD, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 1. 2017, č. j. 11 A 37/2015 – 41, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) shora označený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba, v níž se domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2015, sp. zn./Ident.: 2014/807/RUD/TV, č. j. RRTV/414/2015-RUD. Tímto rozhodnutím byla stěžovatelce uložena pokuta ve výši 300 000 Kč, splatná do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí, za porušení § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o regulaci reklamy“). Porušení uvedeného ustanovení zákona o regulaci reklamy se dopustila šířením teleshoppingového bloku uvozeného znělkou Kvíz, který byl odvysílán na programu ACTIVE TV dne 16. 5. 2014 od 19:30 hod. a který byl nekalou obchodní praktikou podle zvláštního předpisu, resp. klamavou obchodní praktikou dle § 4 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném pro projednávanou věc. Stěžovatelce bylo v napadeném rozhodnutí současně uloženo, aby uhradila paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, která byla splatná do pěti pracovních dnů ode dne doručení rozhodnutí žalovaného.

[2] Stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvádí, že z důvodu technických problémů a překážek ve vysílání přerušila vysílání. Uhrazení částky ve výši 300 000 Kč by jí způsobilo nenahraditelnou újmu. Tato částka je pro ni navíc v době, kdy nevysílá, zcela likvidační. Návrh na odkladný účinek kasační stížnosti podává z finančních

důvodů, protože jí ekonomická situace nedovoluje tak vysokou částku okamžitě uhradit a současně pokračovat v podnikání.

[3] Žalovaná jí uložila celkově tři pokuty, včetně té, která je předmětem tohoto návrhu. Všechna rozhodnutí o pokutách uložená žalovanou byla městským soudem potvrzena, přičemž proti všem těmto rozsudkům podává stěžovatelka kasační stížnosti. Každá pokuta byla uložena ve výši 300 000 Kč a náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Uhrazení celkové částky za všechny tři pokuty včetně nákladů řízení ve výši 903 000 Kč by způsobilo kompletní likvidaci stěžovatelky.

[4] Má za to, že přiznání odkladného účinku by se jakkoliv nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není ani v rozporu s veřejným zájmem. Současně má za to, že jsou v posuzované věci dostatečné důvody pro přiznání odkladného účinku napadenému rozhodnutí. Příkládá daňová přiznání za rok 2014 a 2015, ze kterých je její finanční situace zřejmá.

[5] Napadenými rozhodnutími byla zkrácena na svých právech, protože se niče nedopustila, a byly jí nezákonně uloženy nepřiměřeně vysoké majetkové sankce ve výši, které zasáhly její majetkovou sféru. V roce 2015 byla nucena přerušit vysílání z ekonomických a technických důvodů a v současnosti vysílá pouze prostřednictvím jiných provozovatelů. Její příjmy jsou velice omezené.

[6] V souladu s § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), Nejvyšší správní soud vyzval žalovanou, aby se vyjádřila k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě 1 týdne. Výzva byla žalované doručena dne 14. 3. 2017 do datové schránky. Žalovaná svého práva využila.

[7] Ve vyjádření konstatuje, že na základě zdůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti neshledává pro jeho přiznání žádné zákonné důvody. Stěžovatelka pouze obecně uvádí, že úhradou dané pokuty by došlo ke způsobení nenahraditelné újmy, respektive k úplné její likvidaci. Za zcela prázdný argument považuje i tvrzení, že by se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a že by ani nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Jedná se o obecné, strohé, ničím nepodložené tvrzení, jež dle žalované nemůže v žádném případě samo o sobě založit nárok stěžovatelky na přiznání odkladného účinku.

[8] Stěžovatelka uvádí, že příkládá daňová přiznání za rok 2014 a 2015, ze kterých má být patrna její finanční situace. Tyto přehledy nebyly přílohou soudem zaslané kasační stížnosti a žalovaná se k jejich obsahu nemůže vyjádřit.

[9] Žalovaná závěrem uvádí, že neshledává žádný zákonný důvod k přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, neboť jí nejsou známy žádné relevantní a konkrétní skutečnosti, které by dle § 73 odst. 2 s. ř. s. nasvědčovaly vůbec možnosti vzniku nepoměrně větší újmy proti jiným osobám.

[10] Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku přípisem ze dne 9. 3. 2017, č. j. 9 As 54/2017 - 54, k doložení její celkové finanční situace za rok 2016 a k doložení její aktuální celkové finanční situace (výkazy za leden a únor 2017), a to vše ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto přípisu. Tato výzva byla stěžovatelce a jejímu zástupci doručena dne 13. 3. 2017.

[11] Dne 21. 3. 2017 obdržel soud přípis stěžovatelky, ve kterém soud informovala, že zpracování požadovaných dokladů v tak krátkém časovém intervalu není možné, a to s ohledem na jejich velký objem. Předpokládala, že všechny požadované dokumenty zašle

pokračování

soudu nejpozději do 30 dnů. Požádala, aby soud vyčkal s vydáním rozhodnutí o odkladu vykonatelnosti do doby dodání všech podkladů pro rozhodnutí.

[12] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 3. 2017, č. j. 9 As 54/2017 – 68, prodloužil stěžovatelce lhůtu k doložení celkové finanční situace pro účely návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to o 30 dnů. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 28. 3. 2017. Ve lhůtě stanovené soudem stěžovatelka toliko doložila daňové přiznání za rok 2016, výkaz zisku a ztráty ve zkráceném rozsahu ke dni 31. 12. 2016 a rozvahu ve zkráceném rozsahu – základní ke dni 31. 12. 2016.

[13] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; při tom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[14] Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé a výjimečné případy. Soud k tomu dodává, že není možné obecně definovat výčet případů, který je možné zahrnout pod § 73 odst. 2 s. ř. s., protože uvedené ustanovení patří mezi normy s vysoce abstraktní hypotézou.

[15] Vedle formální podmínky, kterou je existence návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být splněny další tři materiální předpoklady proto, aby bylo možné takovému návrhu vyhovět: a) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, b) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, c) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58).

[16] Soud nejdříve posoudil, zda stěžovatelka dostatečně tvrdila a prokázala, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku městského soudu pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

[17] Stěžovatelka tvrdí, že by jí uhrazením pokuty ve výši 300 000 Kč byla způsobena nenahraditelná újma, protože tato částka je pro ni likvidační. Současně uvádí, že uhrazením všech tří pokut včetně nákladů řízení, které jí byly uloženy v celkové výši 903 000 Kč, by způsobilo její kompletní likvidaci. Tyto skutečnosti dokládala daňovými přiznáními z roku 2014, 2015, souvisejícími rozvahami ve zjednodušeném rozsahu a výkazy zisků a ztrát za roky 2014, 2015. Nejvyšší správní soud za účelem komplexního posouzení tvrzené ekonomické situace společnosti stěžovatelku vyzval k doložení celkové finanční situace za rok 2016 a aktuální celkové finanční situace (výkazy za leden a únor 2017). Stěžovatelka ani v soudem prodloužené lhůtě nedoložila požadované výkazy za leden a únor 2017, k čemuž soud také při rozhodování o návrhu na odkladný účinek přihlédl.

[18] Stěžovatelka v soudem stanovené lhůtě doložila daňové přiznání za rok 2016, související výkaz zisku a ztrát ve zjednodušeném rozsahu a rozvahu ve zkráceném rozsahu – základní. V přípisu ze dne 5. 4. 2017, jehož přílohou byly uvedené doklady, uvedla, že je z nich evidentní,

že provozní náklady společnosti jsou velice vysoké a okamžitá úhrada tak vysokých pokut ve výši 903 000 Kč by pro ni byla zcela likvidační. Nemohl by být zachován provoz společnosti.

[19] Z dokladů za rok 2016 plyne, že stěžovatelka má skutečně vysoké provozní náklady, ale současně z nich plyne, že má i poměrně vysoké výnosy. Stěžovatelka již sama ve svém přípisu ze dne 5. 4. 2017, kterým dokládala tyto podklady, nic bližšího k těmto hodnotám neuvedla ani nezdůvodnila výši nákladů a výnosů společnosti. Z daňového přiznání za rok 2016 plyne, že celkový výsledek hospodaření stěžovatelky před zdaněním činil 1 942 693 Kč, po odečtu daně ve výši 366 130 Kč činí výsledek hospodaření 1 576 563 Kč, což představuje částku odpovídající výkazu zisku a ztrát ve zkráceném rozsahu za rok 2016 před zaokrouhlením. Z daňového přiznání za rok 2016 dále vyplývá, že roční úhrn čistého obratu stěžovatelky činil částku ve výši 97 097 436 Kč. Z daňových přiznání za rok 2014, 2015 a souvisejících podkladů za uvedené roky plyne, že dříve byla stěžovatelka z hlediska výsledku hospodaření ve ztrátách, naproti tomu v roce 2016 již dosahuje zisku.

[20] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že uhrazení částky ve výši 300 000 Kč nepředstavuje pro stěžovatelku nenahraditelnou újmu. Stejně závěry je možné vztáhnout na její tvrzení že uhrazení celkové částky ve výši 903 000 Kč za tři pokuty, které jí byly uloženy žalovanou ve třech různých řízeních včetně nákladů řízení, je likvidační. Vzhledem k dosaženému výsledku hospodaření po zdanění za rok 2016 by se stěžovatelka neocitla ani po uhrazení všech tří pokut ve ztrátě a jejich uhrazení by nezpůsobilo ani její likvidaci. Stěžovatelka nedoložila v soudem stanovené lhůtě soudem požadované výkazy za leden a únor 2017. Nesplnění této povinnosti jde nepochybně k její tíži a soud při svém rozhodování nemohl zohlednit aktuálnější skutečnosti.

[21] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelka dostatečně neprokázala naplnění již první z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. jí hrozící újmu. Za této situace již není třeba zkoumat naplnění ostatních zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproporcionalitu případné újmy a absenci rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[22] Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

[23] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. května 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu